

Szivárvány

A DEBRECEN-NAGYERDEI REFORMÁTUS EGYHÁZKÖZSÉG LAPJA

2009/9

A református egyház egyesítését szimbolizáló virágkompozíció készítésében mi is segítettünk

„Szivárványívemet helyezem a felhőkre, az lesz a jele a szövetségnek, melyet én a világgal kötök.” 1Móz 9,13

Egy segédlelkész naplójából

2008. május

Nagy izgalom a Püspöki Hivatal lépcsőházában. Végzős teológus társaimmal audienciára várok. Engem szólítanak. Bemegyek a nagy fehér ajtón, bent „Áldás békességgel” köszöntjük egymást, majd hellyel kínálnak. Püspök úrra nézek kérdő tekintettel, mire ő: „Nagyerdő. Jó lesz?” Aztán én: „Jó lesz!”

2008. augusztus-szeptember

Elindult a gyülekezeti tanév. Rengeteg levelet borítékolunk, plakátokat gyártunk, költözik az iroda. Ha már gyakorlati év, akkor kezdődjön tényleg igazi „gyakorlati teológiával”.

Túl vagyok az első igehirdetési szolgálatokon, kezdem megismerni a hivatal rendjét, egyre több arcot ismerek, többen megszólítanak, aminek nagyon örülök.

2008. október

Sok bátorítást kapok a gyülekezeti tagoktól. Amikor Püspök úrnak azt mondtam, „Jó lesz!”, nem mertem gondolni, hogy ennyire. Egyre inkább érzem, hogy a Nagyerdő nemcsak kiváló gyakorlati terep, hanem egy engem is befogadó testvéri közösség. Szeretem hallgatni az idősebbeket, jól esik beszélgetni az ifisekkel és játszani a gyerekekkel.

2008. november

Segédlelkéshi konzultáción arról kellett beszámolni, hogy milyen újdonsággal találkoztunk eddig a gyülekezetekben. Én a táborról és az András-szolgálatról meséltem az évfolyamtársaimnak. Végre egy működő missziói program. A többiek szerint ezt tanítani kellene a teológián.

2009. január

A legtöbb igehirdetési szolgálatomat a zenés áhítatok keretében végzem. Nagyon megszerettem ezt az alkalmat, szívesen foglalkozom a Zsoltárok könyvével.

2009. április-május

Ma nagyon fegyelmezetlenek voltak a hittanosok. Én csináltam volna valamit rosszul? Vagy az időjárás az oka? Nem tudom. Közeledik a papi vizsga. Pünkösöd után kezdhettek felkészülni. Azon sem árt lassan komolyan elgondolkodni, hogy mi legyen jövőre.

2009. július

Lassan elkezdődik a tábor, és a kisbaba bármikor megszülethet. Jó lenne ott lenni végig a táborban, de a baba születéséről sem akarok lemaradni. Az orvosi vizsgálatok miatt sajnos nem tudok elmenni a pénteki imaórákra, de megtudtam, hogy a gyülekezeti tagok minden alkalommal imádkoznak értünk. Nagyon jól esik.

Kiderült, hogy jövőre már nem az Izráel ifiben leszek, hanem az új, N-betűs ifi vezetésére kapok megbízást. Az egyik szemem sír, a másik nevet.

2009. szeptember

Lajos bácsi megkért, hogy írjak két hasábnyt a Szivárványba a segédlelkéshi évről. Valami olyasmit kellene írni, amiből a gyülekezet számára kiderül, hogy mennyire sokat tanulhattam itt ez alatt az év alatt, és hogy mennyire hálás vagyok Istennek mindezért. Jó volt nagyerdei segédlelkésznek lenni.

Németh Áron

Bemutakozás

Kóczián Viktória – sokaknak Kóczián Viki, másoknak Viki, keveseknek Vikike, még kevesebbeknek Vi, de van, amikor tanárnő vagy Miss, legutóbb pedig már Viki néni is....

Abaújban, Szikszón születtem, ott nőttem fel, és ott is jártam általános iskolába. Daciánk volt, hétfőnként nem volt adás a tv-ben, Lottó csokit szerettem és a Sport szeletet, meg Traubisodát, nyáron rengeteg gyümölcsöt a kertből, télen pedig vártam, amíg a zöld banán otthon megérett a konyhában. És volt olyan, hogy akkora hó esett, hogy nem tudtunk iskolába menni.

1994-ben konfirmáltam, előtte öt éven át jártam a szikszói gyülekezetbe. Én olyan voltam, akinek a mai katechetika már-már kétségbe vonja létezését: teljesen komolyan gondoltam a konfirmációt. Talán ezért is történt, hogy sokszor én alkottam egyedül a gyülekezet ifijét... Közben József Attilát olvastam és Bergmant néztem.

Miskolcon tanultam tovább a Földes Ferenc Gimnáziumban, matematika tagozaton. A matematika mellett itt tanultam sokat angolul és németül. Ezután költöztem Debrecenbe, a Kossuth Egyetemen kezdtem angol-magyar szakon. Harmadévtől az amerikai sávot választottam. A Kossuthon töltött évek alatt vált fontossá számomra Charles Bukowski, Raymond Carver és Roald Dahl az irodalomban, Leonard Cohen és Tom Waits a zenében, Chagall a képekben és még mindig Bergman a filmben.

A Kossuth elvégzése után jelentkeztem a Hittudományi Egyetemre, és mellette

elkezdtem első munkahelyemen, egy dokumentációs cégnél dolgozni, ahol

főként Nokia-projectekben vettem részt. A következő évben jött a második munkahelyem, egy nyelviskolai év, majd harmadéven a Református Szeretetszolgálat adomány-

koordinációjában dolgoztam. Ez az év nagyon sokat jelentett számomra, mivel több református gyülekezet és diakóniával foglalkozó református intézmény működésébe láthattam bele. Három teológiai év és világi-egyházi munka után egy évig Skóciában, Edinburghban éltem, ahol kontextuális teológiát és spanyolt tanultam. Szakdolgozatomat a latin-amerikai felszabadítóteológia témakörében írtam, Jon Sobrino-val és Gustavo Gutiérrrez-zel foglalkoztam főként, az emberi szenvedésre adott válaszaikkal. Skócia, Edinburgh ma is egyik otthonom, ahová mély barátságok kötnek és a szabadság esős-szeles színei. Az ezt követő évben a negyed- és ötödévet végeztem a debreceni teológián, és a Kollégium Általános Iskolájában tanítottam angolt másodikosoknak és harmadikosoknak. Úgy érzem, ma leginkább tükröznek engem Agustín Cadena írásai és Leonora Carrington munkái. Szeretem a Példabeszédeket és Jánost, Budapestet, különösen a körutat, az étcsokoládét, a száraz vöröset, a chillit, a tavaszt, a hullámvasutat, a kitartást és az egyenlőséget.

Hatodéves vagyok, segédlelkész „a Nagyerdőn”, és remélem, Isten megáldja a napokat, amelyeket itt enged töltenem, a munkát, amelyet itt végezhetek.

Táborozók véleménye a közösségépítés és a misszió új útjairól

Idei gyülekezeti táborunkban 18 bibliakör mintegy 250 tagja fejthette ki, milyen új lehetőségeket lát a közösség építésére, a misszió hatékonyabbá tételére gyülekezetünkben. Az egyes csoportokban elhangzott ötletek papírra is kerültek, és a szombat délelőtti csoportkeverés során létrejövő vegyes korosztályú bibliakörök megismerhettek három másik csoportban elhangzott javaslatokat is. Most mind a 18 csoport vázlata alapján tájékoztatjuk a Szivárvány olvasóit, melyek voltak azok a témák, amelyek a legnagyobb hangsúlyt kapták a beszélgetéseken. A táborban megfogalmazott vélemények részletes feldolgozását természetesen nem helyettesítheti egy gyors tájékoztatás, de ennek segítségével a táborozók és a gyülekezet egésze is tudomást szerezhet valamennyi csoport gondolatairól.

Közösségépítésünk új útjainak keresése

Legtöbbször a zene témája került elő. A csoportok több mint felében úgy látták, hogy szükség van zenei megújulásra, a „zenei paletta színesítésére.” Ehhez kapcsolódott az igény, hogy az ifis zenekar ne csupán a táborban kaphasson szerepet, sokan vennék szívesen szolgálatukat év közben is. Ugyancsak több csoportban felvetődött a csoportok közötti átjárhatóság, az egyes csoportok egymás közti kapcsolatainak, látogatásainak igénye. Ez a kapcsolatok személyesebbé válását segítené azok között is, akik év közben nem egy csoportba járnak. Ennek jó példája a fiatalok nyári „mixifi” alkalmá. Ugyancsak a közösség építését segítenék a közös kirándulások, szeretetvendégségek, vagy akár gyülekezeti bográcsolással egybekötött „családi vasárnap”.

A javaslatok egy újabb csoportja a megnövekedett gyülekezeti tér jobb kihasználására vonatkozott. Az átrium alkalmas helyszíne lehet a csoportközi találkozásoknak ugyanúgy, mint alkalmi vagy rendszeres tematikus előadásoknak, konkrét életkérdésekre is kiterjedő bibliai tanításnak.

A misszió mai útjainak keresése

Ebben a témakörben lényegesen kevesebb konkrét ötlettel, javaslattal álltak elő a táborozók. Ennek egyik oka valószínűleg az, hogy a fiatalabb ifis csoportok először gondolkodtak el arról közösen, hogy a misszió nem csupán a felnőttek dolga, nekik is lehetnek feladataik ezen a téren. Több ifis csoportban a gyülekezetben folyó szervezett misszió területeit tekintették át. A Bibliaiskola és az András-szolgálat jelentőségét tudatosították a vezetők.

A felvetett javaslatok egy része nem csupán gyülekezetünket érinti. Ilyen volt többek között az is, hogy az egyház hangsúlyosan jelenjen meg városi programokon, közéleti rendezvényeken, vagy az, hogy szükség lenne keresztyén éjszakai ifjúsági szórakozóhelyre. Voltak olyan felvetések, amelyek más csoportokban a közösségépítés témaköréhez kerültek. Ilyen volt a sport tudatos felhasználása a misszióban, vagy annak igénye, hogy a tábori énekek jelenjenek meg az istentiszteleten is.

Ugyanakkor a javaslatok egy csoportja kifejezetten gyülekezeti keretek között valósítható meg. Ilyen a speciális, alternatív istentiszteletek igénye, kifejezetten érdeklődők, ill. ifisek számára. Egy másik ötlet szerint a vakációs gyermekheteket kellene kiterjeszteni

Könyvajánló

gyülekezeten kívülre, önköltséges áron. Felvetődött a Bibliaiskola kétévesre való kiterjesztésének lehetősége is.

Jelen írásnak nem feladata az értékelés és az egyes felvetések minősítése. Csupán összefoglalja mindazt, amit gyülekezetünk mintegy 250 tagja fogalmazott meg véleményként. A gyülekezet vezetése részletesen értékelni fogja a javaslatokat, és amit lehet, beépít missziói programunkba.

Dr. Hodossi Sándor
Tájékoztatási bizottság

Tábori bölcsiben

Arcok a táborból

A tábori 17. csoport

Kiss Tamás Bibliája címmel a közelmúltban jelent meg egy emlékező kötet dr. Ötvös László kutató-lelkész, gyülekezeti tagunk tollából.

Kiss Tamás kiváló költő és pedagógus 1912–2003-ig élt, költészetét és személyét Debrecenben nagyon sokan ismertük és tiszteltük, hiszen hosszú évekig itt élt és alkotott.

Ez a kötet Ötvös László személyes visszaemlékezéseit tartalmazza, és korábban megjelent írásokat gyűjt össze a költőtársról és Biblia által ihletett költészetéről.

„A Biblia Jézus hasonlata szerint olyan, mint a szántóföldben elrejtett kincs, melyet fel kell fedezni és örömlünkben magunkévá tenni. Kiss Tamás a Bibliát a maga Bibliájává tette. Ezt kell mindannyiunknak tenni, és Kiss Tamás hatalmas alkotása erre a példa. Így lett költészete a Biblia által egyedülállóan gazdag, ihletett és nagy távlatokat felölelő, örök értékeket hordozó. Kiss Tamás a Bibliát számunkra úgy élte meg, hogy igazságait kibontotta, a költészet nyelvével mindenki számára elérhetővé tette, benne a boldogság forrásait megnyitotta.

Ezt a mélységes hitet, Krisztus-igazságot, Isten-imádatot Ötvös László értelmezése és értékelése ragyogó fényforrássá teszi számunkra, és ezzel Kiss Tamás személyiségének és művészetének

olyan oldalát mutatja meg, mely homályban volt és maradt volna” – olvassuk az Előszóban dr. Szathmáry Sándor teológiai professzor ajánlását, amely bizonyára sokunk érdeklődését felkelti.

dr. Kálmánchey Márta

A gyermek és az imádság

Mindig megmelegszik a szívem, ha kisgyermekeket hallok imádkozni. Legyen az valaki után elismételt vagy saját maga megfogalmazta ima, hirtelen jött fohász vagy szokásos esti könyörgés, mindig feltétlen bizalommal, keresetlen szavakkal, őszintén és felelősségérzettel kérnek és adnak hálát valakiért, valamiért – átrepülve téren és időn, határokon és lelkeken. Megszületett testvéréért, beteg nagyszülőért, távollévő szülőért, otthon maradt ovistársért épp úgy imádkoznak, mint a messzi földrész pusztító tűzvészében megégett koalákért és kengurukért vagy a sokszoros török túlerő ellen harcoló egri hősökért.

Ha a gyermeki hit és a szülői mintaadás találkozik, csodákat élhetünk át. Nemrégiben egy családi nyaralásból tértünk haza, hosszú és fárasztó autótútról, és mind a négyen az ágyra heveredtünk, erőt gyűjteni. Rövid idő múlva kisfiúnk csillogó szemmel megszólalt és ezt mondta: „Fogjuk meg egymás kezét, és köszönjük meg Istennek, hogy ilyen jól éreztük magunkat és épségben megérkeztünk”. Megrendülten adtunk hálát az útért – és azért a pillanatért.

A legkülönösebb imádság, amit hallottam, a fürdőkádban hangzott el. Egyik este a műanyag halászhajó és legénysége óriási viharba került. Hánykolódott a habokon, a zuhanyrózsából megállíthatatlanul ömlött a víz, a hajó menthetetlenül felborult. A kapitány és az egyik halász csak nagy nehezen tudtak bemászni a mentőcsónakba, ám a hullámvás nem

csitult. Az apró ladik nem bírta sokáig, a két bábu már fejfelé lebegett a csapkodó vízben, amikor a játszó gyermek hangján imádkozni kezdtek: „Istenünk, tégy csodát, ments ki minket!” Ebben a pillanatban a kád végéből egy nagy, műanyag ósállat úszott a fuldokló figurák alá, s kiemelte őket a vízből. A csuromvizes halászok így adtak hálát: „Ez tényleg csoda! Egy Stegosaurus!”

Van persze, hogy napokig elmarad a könyörgés, s a legmakacsabb Jónásokat megszégyenítő kifogásokkal kell szembesülnie a napirendet fenntartani igyekvő szülőnek: „nem kulcsolom össze a kezem, mert beszorulnak az ujjaim!” Máskor azonban a gyermek ügyel a lefekvés körüli liturgikus menetre, és dorgálja meg a közös imádságot félálomban mormoló édesapát: – „Elfelejtetted elénekelni a kisegeret!” „Micsodát?!” – kérdi felriadva. „Hát: *szívem csendben az Úrra figyel, kiseger.*” „Ki segél!” – pontosítaná az áhítatot kezdő gyermekdalt, de inkább csak hálásan mosolyog: Isten országából sokszor valóban a legkisebbeken keresztül pillanthatunk meg valamit. A mi feladatunk talán annyi, hogy a kezüket fogva, velük együtt imádkozva vezessük őket. Vagy, legalább, ne álljunk elébük: sokszor könnyebben eljutnának az Úrhoz, ha a felnőttek nem akadályoznák útjukat. Jézus szelíd felszólítása mindkettőre vonatkozik:

„Engedjétek hozzám jönni a gyermekeket...”

dr. Fazakas Gergely

*Szeretettel köszöntjük Németh Áront és Editet
első gyermekük, Máté megszületése alkalmából.
Isten áldja meg az egész családot!*

NÉPI BÖLCSESSÉGEK

EGYETLEN KAKTUSZ SINCS ÚGY TELE
TÖVISEL, HOGY NE FÉRNE EL RAJTA VIRÁG.
(JAPÁN)

A HIT OLYAN MADÁR, AMELY AKKOR IS
ÉNEKEL, HA AZ ÉJEL MÉG SÖTÉT. (INDIAI)

EGYIK-MÁSIK FA MILYEN GIRBE-GURBA,
MÉGIS ÉDES A GYÜMÖLCSE. (OROSZ)

NE DOBJ KÖVET ABBA A KÚTBA, AMELYBŐL
ISZOL. (ÓHÉBER)

SENKI SEM TUDJA A MÁSIK KÖNNYEIT
FELSZÁRÍTANI ANÉLKÜL, HOGY NEKI
MAGÁNAK IS NEM LENNE NEDVES A KEZE.
(AFRIKAI)

A dőcyszok nálunk jártak csendesnapon

Lídia ifi a táborban

Kézműves program a táborban

Csillagpont Találkozózn voltunk

„Jöjjetek utánam, és emberhalászokká teszek benneteket”

(Mt 4,19)

Hírek

- ♦ **Úrvacsorás istentisztelet** lesz szeptember 13-án vasárnap fél 9-kor és fél 11-kor.
- ♦ **Ifis évnyitó istentisztelet** lesz várhatóan szept. 26-án szombaton délután 4 órakor.
- ♦ **Hittan évnyitó családi istentisztelet** lesz szept. 27-én vasárnap 3 órakor a hittanosoknak és szüleiknek a templomban. A hittan-könyveket ekkor lehet majd megvásárolni.
- ♦ **A Bibliaiskola** október 2-án péntek este 7 órakor kezdi meg első alkalmát.
- ♦ *Szeretettel hívjuk templomunkba a vallásos nevelést nem vagy csak alig kapott érdeklődőket szept. 20., 27. és okt. 4-én vasárnap fél 11-kor a számukra tartandó istentiszteleteinkre.*
- ♦ Minden **kiscsoportunk** elkezdí legkésőbb október első hetében hétközi foglalkozásait.

Információ

Gyülekezeti honlapunk címe, melyen a *Szívárvány* is megtalálható:

www.refnagyerdo.hu

E-mail: refnagyerdo@gmail.com

Kórházlelkészek:

Kenézy Kórház – 511-777/1943

Klinika – 411-600/4978 (üzenetrögzítő)

Méliusz Református Rádió – 88 MHz-en
URH sávban városon belül

Szívárvány –

a Debrecen-Nagyerdei Református Egyházközség hírlevele
4032 Debrecen, Bolyai u. 25. Telefon: (52) 410-811

Felelős kiadó: Püski Lajos

Nyomda: REXPO Kft.

17. évfolyam 9. szám

Egyházközségünk számlaszáma: 11738008-20012917

Gyülekezeti honlapunk címe: www.refnagyerdo.hu

Zenés áhítat

(vasárnaponként 5 órakor)

Szept. 13. a Vox Antiqua együttes énekel, vezényel Kiss Csaba

Szept. 20. Szotyori Nagy Gábor orgonál

Szept. 27. Czabán Angelika énekel, Breznyán

István trombitál, Sárosi Dániel orgonál

Okt. 4. A Sol Oriens együttes énekel, vezényel Deményi Sarolta

Okt. 11. Dobi Bálint orgonál

Szeptember 19-én szombaton
fél 10 és 4 óra között

„HOGYAN STRESSZELJÜNK?!”

címmel tartunk konferenciát
templomunkban
a stressz okairól, emberre gyakorolt
hatásáról és kezelésének módjairól.

Előadók: Dr. Bagdy Emőke és
Gasparik Éva

Imádkozzunk...

- ♦ az új tanévért!
- ♦ hittanosainkért és szüleikért!
- ♦ az Átriumi Beszélgetésekért!
- ♦ az András-szolgálatért!
- ♦ hitoktatóinkért és ifjvezetőinkért!